

בבית המשפט העליון

ע"פ 4909/07

בפני: כבוד השופט א' א' לוי
כבוד השופט ס' ג'ובראן
כבוד השופט י' אלון

המערערת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: בלאל עיאדה

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת מיום
29.3.07 בת.פ. 1097/06 שניתן על-ידי כבוד השופטת אסתר
הלמן

תאריך הישיבה: ד' בחשון התשס"ח (16.10.2007)

בשם המערערת: עו"ד בת עמי ברוט

בשם המשיב: עו"ד נגימה הייב, עו"ד חגית לראנו מהסנגוריה
הציבורית

נושא התיק:

ערעור גזר דין, [חוק העונשין](#) סעיפים 244 שיבוש מהלכי משפט חוק העונשין סעיפים 402 (ב)
בצרוף 29

חקיקה שאוזכרה:

[חוק העונשין, תשל"ז-1977](#): סע' 29, 244, 402(ב)

פסק-דין

השופט ט' ג'ובראן:

המשיב הודה במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה לעניין העונש, בעבירות אשר יוחסו לו בכתב אישום מתוקן של ביצוע שוד בנסיבות מחמירות לפי [סעיף 402\(ב\)](#) רישא וסיפא בצירוף [סעיף 29 לחוק העונשין](#), התשל"ז-1977 וכן בעבירת שיבוש מהלכי משפט לפי [סעיף 244 לחוק העונשין](#), התשל"ז-1977.

המשיב קשר עם אחרים קשר לשדוד מבעל פיצריה את הפדיון היומי שלו. בליל השוד, ביום 9.7.2006, הסיע המשיב את שלושת שותפיו למקום המארב. בעוד המשיב ושותף נוסף (חמזה) המתינו ברכב, יצאו שני שותפיו האחרים (סאמר ומוחמד) ממקום מסתורם, עצרו את המתלונן שהיה רכוב על קטנוע, התנפלו עליו, הפילו אותו והיכו אותו בכל חלקי גופו בעודו שכוב על הארץ. השניים המשיכו ודקרו אותו, גנבו ממנו 1,700 ש"ח והותירו אותו על הארץ. השניים נמלטו מן המקום ובחלוף זמן קצר חברו אל המשיב ואל הרכב והמשיכו בנסיעה. למחרת היום, חילקו בינם ארבעת השותפים את הכסף ולאחר מכן לקחו המשיב וחמזה את בגדיו המגואלים בדם של סאמר והטמינו אותם במקום מרוחק.

בית המשפט המחוזי בנצרת (כבוד השופטת אסתר הלמן) הרשיע את המשיב על פי הודאתו בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום. לאחר קבלת תסקיר מטעם שירות מבחן גזר עליו בית המשפט עונש של שישה חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות; וכן מאסר על תנאי של 18 חודשים למשך שלוש שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע; וכן נתן בית המשפט בעניינו צו מבחן למשך 18 חודשים.

על גזר דינו של בית המשפט המחוזי מונח הערעור שבפנינו, במסגרתו טוענת המערערת כי שגה בית המשפט המחוזי משגזר על המשיב עונש שאינו הולם את חומרת מעשיו ואת עומק מעורבותו באירוע. לחובת המשיב עומדות הרשעות בגין שלוש עשרה עבירות קודמות המעידות אף הן על מסוכנותו לציבור. כמו כן המשיב זכה לטיפול שירות

המבחן בעבר ועל אף זאת חזר לסורו. לבסוף, מוסיפה וטעונת באת-כוח המערערת כי הענישה הנוכחית מביאה לפער רב בין ענישת המשיב לענישת יתר שותפיו לעבירה.

לעומתו, טענה בפנינו באת כוחו של המשיב כי בית המשפט שקל את כלל נסיבות האירוע ואת נסיבותיו האישיות של המשיב והעונש שהוטל עליו הינו עונש ראוי. עוד טענה כי המשיב סובל מפיגור שכלי קל והוא נגרר אחר אנשים ברי סמכות עם נטיות עברייניות. אולם כיום המשיב נמצא על מסלול של שינוי, תוך הפנמת חומרת מעשיו. עוד ציינה כי המשיב מטופל כעת באופן פרטי על ידי פסיכולוג קליני ומשפחתו תומכת ומעודדת אותו.

הגברת וייס בשם השירות מבחן פרסה בפנינו את השיקולים הסוציאליים הרלוונטיים, ובהם תגובתו החיובית של המשיב לטיפול הפסיכולוגי המחזק את האינטרס כי לא ייחשף למאסר.

לאחר עיון בהודעת הערעור ובנספחיה, ולאחר ששמענו את טיעוני הצדדים, הגענו למסקנה כי דין הערעור להידחות.

אין חולק כי העבירות אותן ביצע המשיב הינן חמורות. המשיב היה שותף מלא בכל שלבי התכנון והביצוע לשוד אשר הביא לפציעתו של המתלונן. למחרת, שב וקשר עצמו המשיב לשוד שעה שהתחלק בכסף והטמין את החולצה של סאמר. אולם הלכה היא כי ערכאת הערעור תתערב בחומרת העונש שהוטל על ידי הערכאה הדיונית רק במקרים חריגים של סטייה ממדיניות הענישה הראויה (ראו למשל [ע"פ 9097/05](#) מדינת ישראל נ' בוריס ורשילובסקי (לא פורסם, 3.7.2006)). בית משפט זה ציין בעבר כי מלאכת שקלול השיקולים השונים לענישה:

“אינה מלאכה מדעית, אך היא אף אינה מלאכה שרירותית. היא ענין שבשיקול דעת, הנעשה על הרקע הכללי והאינדיבידואלי, במסגרת המדיניות העונשית הכללית כפי שהיא מתבצעת על-ידי בתי-המשפט” ([ע"פ 212/79 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד לד\(2\), 421, 434 \(1979\)](#)).

בית משפט קמא ציין כי במלאכת השקלול תפס השיקול השיקומי מקום חשוב. המשיב סובל מפיגור קל, אשר במשך שנים נעדר תמיכה מקצועית ואשר היה נתון להשפעות שליליות מצד שותפיו. מתסקיר שירות המבחן שהונח בפני בית המשפט קמא ואשר אף הונח בפנינו, עולה כי המשיב עובר שינוי משמעותי באורח חייו בליווי שרות המבחן, אשר עשוי להיקטע לו ישב במאסר. סבורים אנו כי מרכיבי העונש הכוללים מחד עבודות שירות במוסד תחת פיקוח וליווי צמוד של שירות המבחן ומאידיך ענישה מותנית עתידית המשמשת כחרב מונפת, מהווים איזון סביר אשר אינו מצדיק את התערבותנו במקרה חריג זה.

סוף דבר, אנו דוחים אפוא את הערעור.

המשיב יתייצב ביום 25.11.07 לתחילת ריצוי עונשו במוסד "הודיות", בימים ובשעות הקבועים בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, ו' בחשון תשס"ח (18.10.2007).

אדמונד לוי 4909/07-54678313

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט

העותק כפוף לשינויי עריכה וניסוח. 07049090_H04.doc שצ
מרכז מידע, טל' 02-6593666 ; אתר אינטרנט, www.court.gov.il

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן